

Drømmetime med 2.A

En sejr til livsglæden

Arbejdet med musicalen **DRØMMETIME** i 2. a på Gammelgårdsskolen i Åbyhøj ved Århus begyndte en grå januardag i 1991 inden landet blev dækket af sne.

Klassen havde rykket to uger ud af kalenderen og omlagt al undervisning.

Klassen har to faste lærere Mette Egesberg og Gunner Koefoed, der læser alle fag. Sammen med dem var vi to forældre, Bente Gissel og Erik Lyhne, der tilbød vores assistance med at lave en musical med klassen.

Musicalen skulle tage sit udgangspunkt i børnenes egen verden, og derigennem deres egen måde at tænke, opleve og fantasere på.

Inden vi startede, havde børnene og klasselæreren lagt sig fast på et emne, nemlig **vores drømme**. Det kunne både være drømme om natten og dagdrømmeri, - hvad vil jeg gerne være og hvad kunne jeg ønske mig.

Ud fra dette emne, tegnede alle børnene hver en tegning som blev hængt op på klassens opslagstavle.

Hvad den ellers skulle handle om, og hvordan arbejdet skulle forløbe vidste vi ikke noget om.

Det eneste, der lå klart var, at alle fag skulle indgå, og at lærerne skulle være tilstede, når de kunne (dvs. deres egne timer + evt. fri timer). Vi som forældre skulle være der, når vi havde tid.

Det var børnene selv der skulle lave musicalen, og den skulle leges, spilles og improviseres frem. Vi voksne skulle være behjælpelige som iscenesættere og koordinører.

MUSICALEN STARTER

Den første arbejdsdag startede vi med at varme op. Vi sang nogle sange og legede nogle lege. Vi havde taget en masse rytmeinstrumenter og bongotrommer med op i klassen.

Instrumenterne fik lov til at stå fremme under hele forløbet.

Jeg havde skrevet en musicalsang, som vi senere brugte som indledning til musicalen. Vi legede også "Hop og spring" (lavet af Leif Falk) med elektriker rør. Børnene blev ret optaget af legen, og hver gang vi havde pause fandt de selv stængerne frem, og øvede sig i at hoppe, synge og spille sangen.

Efter opvarmningen fortalte hvert barn om sin tegning, og om de drømme de havde formidlet på papiret.

Her var alle mulige forskellige drømme. En drømte om at være på Hawaii, en drømte om at være prinsesse, en drømte om at være balletdanser, en havde drømt om spøgelse, en ville gerne være sportsstjerne, en havde været ved at drukne osv.

Ud fra disse fortællinger begyndte vi at sætte nogle af børnenes drømme i scene. Vi snakkede om, hvad der skulle være med, og vores første scene tog udgangspunkt i drømmen om sol og sommer på Hawaii.

Vi lavede sammen en dans, hvor vi arbejdede med puls og periode og satte forskellige lyde og bevægelser på. I løbet af meget kort tid var hovedformen og koreografien til dansen lavet, og vi øvede den til alle kunne den. Vi snakkede om, at vi måske også kunne bruge "hop og spring" til Hawaii-scenen, og havde den foreløbigt på programmet.

Ud fra dette arbejde fik vi en ide.

Scenerne i musicalen skulle bygges op omkring et skolebord, hvor børnene to og to på skift skulle snakke om deres drømme. Dette skulle ske ud fra deres tegninger. Herefter skulle de andre børn spille/visualisere drømmene.

Dette førte over i en opbygning af Hawaii scenen, hvor to børn sad og snakkede om det kedelige danske vintervejr uden sne. De drømte om at ligge ved stranden i varmen og drikke coca cola og spise kokos-nødder. Herefter skulle de andre børn så vise, hvordan det foregik på Hawaii.

Scenen kom til at bestå af "Hop og Spring" og vores Hawaii dans. Sidenhen blev scenen lavet helt om. "Hop og Spring" blev flyttet til en skolegårdsscene allerførst i musicalen og der kom masser af farvestrålende kostumer på, mange flere danse, flotte fyre der lå på stranden og slikkede solskin og en Hawaii-sang.

Herefter gik vi over til en anden at børnenes drømme, nemlig drømmen om at være balletdanser.

Børnene viste hvordan de kunne danse og nogle af pigerne kunne gå i spagat, så det var en effekt vi også kunne bruge.

Vi improviserede os frem og fik lavet en sang:

A maj D maj
|: Så svæver vi så svæver vi derudad :|

A maj D maj A maj D maj
|: Vi kan dreje rundt, vi kan dreje rundt :|

En stille sang der understøttede børnenes bevægelser og dans. Som det fremgår gik denne scene ud på, først at svæve rundt og derefter dreje rundt. I første omgang var alle børnene med til dansen, men sidenhen blev denne scene bearbejdet således, at der også kom orkester på (percussion) og 4 prinsesser med. Efter dette snakkede vi om de øvrige scener vi kunne tænke os at arbejde videre med. Dette var den første arbejdsdag fuld af en utrolig god energi fra børnene, der bare var 100 % med.

Den anden dag startede med repetition af, hvad vi havde lavet dagen før, og belært af bitter erfaring havde vi indspillet vores sang om danserne på bånd. Det er ikke noget mere irriterende, end at have glemt hvordan en god sang lyder. Undervejs i arbejdet med at huske hvad der var blevet lavet dagen i forvejen, kom der selvfølgelig gode ideer til hvordan man kunne ændre, lave bedre, stramme op og bygge til. Alle ideerne blev prøvet af, og holdt de, blev de husket. Herefter gik vi videre med at udvikle flere scener. Drengene havde i deres drømme talt meget om at være sportsstjerner, især Morten Frost, som de lige havde set i TV til danmarksmesterskaberne, og boksning havde deres interesse. Vi prøvede at lave en sportsscene, hvor drengene løb rundt med badminton-ketsjere, men den fungerede ikke særlig godt. Så prøvede vi at lave en sang om badminton, og i fællesskab fik vi lavet en tekst, der handlede om drømmene om at have en hård og sikker hånd, men at man bare stod der og havde en slatten hånd. Musikken var en rock-rundgang, der gik lige ind hos børnene. Herefter øvede vi os i slow-motion boksning og slow-motion badminton. Så opgav vi at arbejde mere med denne scene, men børnene skulle derhjemme tænke på, hvordan scenen kunne laves bedre. Herefter fik vi i fællesskab lavet en Hawaii-sang, som vi sang og spillede i en hel time. Det var sådan at taget var ved at løfte sig på skolen, og læreren i klasselokalet ved siden af sagde, at det da lød som om vi havde det sjovt. Dette var et af højdepunkterne i forløbet.

Den tredje dag gik med at repetere hvad vi havde lavet før, øve sangene og spille musikken. Herefter gik vi ned i skolens dramasal således, at børnene kunne se scenen og lokaliteterne. Vi havde rigget op til sort teater, og ville vise børnene effekterne i denne form for teater. I det sorte teater ville vi lave to scener. En med uhyggelige drømme - spøgelse, uhyrer, flagermus og slanger og en med dejlige drømme - sommerfugle, blomster og farver. På scenen prøvede vi også at spille vores scener igen.

På tre dage havde vi faktisk skelettet til vores musical **DRØMMETIME**. Der var skitser til alle scenerne, vi havde lavet tre helt nye sange og brugt to "gamle". Tilbage i processen stod det store arbejde med kulisser, kostumer og finpudsning af alle vores ideer. Vi troede dog så meget på projektet, at alle børnehaverne i området, skolens mindste klasser (0-4 klasse) og alle forældre og familie blev inviteret til at se musicalen.

I de følgende dage blev der arbejdet med at male kulisser på scenen, lave figurer til det sorte teater, lave kostumer til scenerne samt at øve og finpudse scenerne. Det hele summede af gå på mod og livsglæde. Hver dag sluttede vi af med at synge og spille alle vores sange.

Tirsdag i den anden uge prøvede vi hele musicalen med kostumer på.

Den endelige handling i **DRØMMETIME** blev:

Start med at synge musicalsang.

Hver elev står frem og siger hvad han/hun drømmer om.

Klokken ringer til frikvarter, og børnene leger og spiller "Hop og Spring". Klokken ringer ind og ved et skolebord i klassen sidder to drenge og taler om deres drømme om at blive sportsstjerner som Morten Frost og Mike Tyson.

Herefter ser vi to af drengene der bokse i slow motion med stroboskoplys på.

Musikledsagelse på keyboard, hvor et barn spiller en hjemmelavet bokse-melodi til.

Herefter kommer badmintonspillerne ind og vi synger badmintonsangen.

Så "klippes" der til klassen igen, hvor to børn snakker om uhyggelige og flotte drømme.

Her bruges det sorte teater først med spøgelse, uhyggelige dyr og slanger. Hertil havde en elev selv komponeret en uhyggelig melodi på keyboard. Herefter kom de flotte drømme med sommerfugle, farver og blomster. Her spiller to elever på de sorte tangenter og laver flotte lyde.

Over til klassen igen, hvor to piger drømmer om at blive balletdansere og prinsesser.

Herefter danser 4 prinsesser på en tyk røgsky med mange flotte balletdansere rundt omkring.

Vi synger og spiller "Så svæver vi"

Sidste drøm er om at være langt væk fra den danske vinter.

Her flyver børnene til Hawaii, hvor Hawaii-piger danser og synger og seje turister, der ligger

på stranden og lader sig opvarte med coca-cola og kokosnødder. Her danser vi vores dans, og det hele kulminerer med den afsluttende fællessang, hvor alle medvirkende dansende, syngende og spillende afslutter **DRØMMETIME**.

Onsdag kom TV 2 og optog to af scenerne og interviewede mange af børnene om deres drømme til et indslag i den østjydske TV-avis. Børnene var selvfølgelig stolte, men også lidt nervøse over at skulle i fjernsynet.

Selve musicalen var nu færdig, og vi holdt generalprøve torsdag middag, hvor mange af børnehavebørnene i området kom. Lige forinden havde vi dog knoklet med at male de sidste kulisser og lave en stor indgangsportal, hvorpå der stod **DRØMMETIME**.

Om aftenen spillede vi for forældre og familie. Det var den forestilling børnene var mest nervøse for, men til gengæld også den forestilling, hvor de gav sig mest.

Om fredagen spillede vi for ca. 300 skoleelever, og det gik også godt, selvom børnene nu var blevet lidt mere "professionelle".

SIDE GEVINSTERNE

Selve arbejdet med musicalen var fyldt med energi fra børnenes side, og der var ikke en eneste fraværsdag i hele forløbet.

Vi spillede, sang og dansede både i arbejdet med forestillingen, men også i pauserne og når der ikke lige var noget at lave, hang børnene på gelænderne og sang af hjertens lyst, eller flokkedes om keyboardet og prøvede alle de specielle lyde af, eller rendte rundt i dramasalen og legede fangeleg med masser af udråb til hinanden, eller legede "hop og spring", eller stod og fandt på dansetrin med udråb til eller fik alle forældrene til at skråle med på alle sangene bagefter, eller

På skolens gange kommenterede de andre elever også musicalen, og fremhævede de gode scener.

Efter min mening var selve forestillingen ikke det vigtigste, alle udenoms aktiviteterne i pauserne og efter musicalen var guld værd, og en sådan proces skaber et utroligt sammenhold i en klasse.

Jeg ved godt, at vi står i nedskæringstider på børneområdet, at deletimer sjældent bruges til musik, at vi i dette projekt har været privilegeret med 2-3 voksne til rådighed i hele forløbet. Men hvis man på skolerne rundt omkring ville, kunne man godt gå nogle lærere sammen og lave lignende projekter. Det er ikke så svært og det får livsglæden, musikken og energien til at vokse.

Erik Lyhne

medforfatter til bl.a. **SPIL OP** og **Den Rytmske Børnesangbog**.

Publiceret i Dansk Sang 1991